

ARRELATS A LA TERRA

En una soberga contrada, ubicada entre vinyes i oliveres, discorre la vida amb la lentitud característica dels indrets on el temps sembla haver-se aturat. Les cases de pedra, erigides amb paciència per les mans dels antics habitants, resisteixen impertèrrites el pas dels anys, com a testimonis silencis d'històries viscudes i secrets amagats sota les teulades.

Els homes i les dones que poblen l'indret són gent senzilla i humil, treballadora, de gestos pausats i mirada profunda, com les arrels dels arbres que s'enfonsen en el sòl. El treball a la vinya i el camp s'ha convertit, per a ells, en una rutina que es perpetua generació rere generació, lligada al cicle de les estacions i al ritme lent de la natura. Viuen pendents dels bancals, les artigues i els ceps, amb una dedicació que transcendeix el mer acte de cultivar la terra i produir el vi, atès que són els custodis d'una tradició mil·lenària, heretada dels seus avantpassats. Les seves mans, envellides pel sol i el vent, són hereves de totes les mans que, anteriorment, han conreat aquell terròs durant segles.

En aquest lloc inveterat, quan arriba setembre i el sol escampa els seus raigs, cobrint el terreny amb un mantell daurat i il·luminant la terra antiga carregada d'històries i de secrets, any rere any la gent, envanida, enfila els camins polsegosos de les vinyes mil·lenàries per iniciar la verema.

En Tomàs és un d'aquests homes, un d'aquests pagesos que cada anyada repeteix la mateixa cerimònia. És un viticultor perspicaç, de mirada serena i passos decidits, que sap que el vi és quelcom més que un simple beuratge. És l'expressió del terror, del clima, de la paciència i la cura amb què s'han cultivat les vinyes. Per això, adés, quan els colors de la tardor ja pinten el paratge amb tonalitats càlides i vibrants i l'aire s'impregna amb l'aroma dolç i embriagador de la collita, encamina els seus passos cap a la vinya més antiga, aquella que han vist eixir generacions de viticultors, i que sempre és la primera que feineja. Camina amb satisfacció entre els sarments, observant com s'estén davant seu un mar de raïms que prometen una collita abundant. Les seves vinyes produeixen un vi excepcional, un vi que captura l'essència de l'erol i el transforma en un nèctar embriagador. Dedicava hores interminables a la recol·lecció del raïm i l'elaboració del vi, seguint sempre les tècniques ancestrals apreses dels seus avantpassats, i converteix cada gota de vi en un testimoni de la seva passió, en un regal per als sentits i un homenatge a la terra que l'ha vist néixer. S'hi encamina decidit, disposat a recollir els raïms madurs amb cautela i finesa, perquè cada gotim és com un tresor, un pedaç de la seva ànima atrapat entre la pell granellada. Com sempre, abans d'arribar-hi, s'atura un moment enmig dels ceps centenaris, per admirar la bellesa senzilla d'aquell racó de món, respira fondo i se sent feliç.

No obstant això, mentre contempla extasiat aquella extensió de mallols, de sobte, un soroll de passos apressats, el sobresalta. Alça la mirada i veu una figura que es perfila a l'horitzó. És un xicot jove, amb una cistella a la mà i un somriure als llavis. És el seu fill, el successor de la tradició familiar, que ve a compartir amb ell el goig de la veremada.

Joiuosos junts, pare i fill comencen a treballar, recollint els raïms i conversant animadament, mentre la cistella s'omple amb els esplèndids xanglotes que auguren la promesa d'un bon vi. Pas a pas, entre racons i records, van revivint moments passats, històries d'antics llauradors i anècdotes d'altres temps. I en cada carroll, en cada petita joia que cau a la cistella, poden copsar la seva passió compartida pel rogle.

Al capvespre, quan el sol baixa lentament i pinta el cel amb colors flamejants que anuncien l'arribada de la nit, enllesteixen els darrers detalls de la feina i un cop acabada, recullen els estris i emprenen el camí de tornada a casa. La tarda s'ha esvaït, deixant pas a la penombra de la nit, però en els seus cors encara brilla l'alegria de la jornada viscuda.

Arribats al celler, inesperadament un reflex de llum capta l'atenció del pare. És una llum que prové d'una ampolla oblidada entre moltes altres ampolles. És una ampolla que evoca el record d'un vi especial guardat per a ocasions especials, un vi que ell ha vist envellir, com ho han fet les vinyes.

Somriu amb satisfacció, sabent que aquell vi serà el premi per una jornada de treball ben feta, una recompensa per la dedicació i l'amor posats en cada gra de raïm recollit. I, tanmateix, també, per l'amor a la tradició familiar que amb el seu fill és a bon resguard.

Se l'endú i, quan arriben a casa, seuen a taula amb la vella ampolla de vi com a protagonista. Els ulls del pare brillen d'emoció mentre serveix el vi en unes copes de cristall, admirant el color intens i el *bouquet* seductor que desprèn aquell líquid preciós. Aixeca la copa i brinda. Brinda per la terra, per les vinyes, i per tots els moments compartits amb el seu fill.

Llavors beuen, deixant que el vi els acaroni la gola amb la seva suavitat i el seu sabor inconfusible. I en aquell moment, en aquell instant efímer, se senten connectats amb la terra, amb les seves arrels profundes i els seus secrets més ben guardats.

I el fill, amb la curiositat desperta i el cor accelerat, deixant-se endur per la fascinació del moment, recorda la primera vegada que va ajudar a premsar els raïms, i com el va sorprendre observar la sang del fruit barrejant-se amb el suc de la terra, creant una mescla inquietant i alhora fascinant. I com, quan va arribar el moment de tastar el vi, el va beure amb avidesa, deixant que el seu paladar s'impregnés dels sabors i els aromes d'aquell elixir màgic. Aleshores, rememora com la sang i el vi s'escorrien cap avall cada cop que havia trepitjat raïm... I amb quin goig ara d'aquell vi en beuria!, pensa.

Mai hauria imaginat que aquelles tardes de verema es convertirien en una experiència tan extraordinària, una experiència que li desvetllaria noves passions i noves maneres de percebre el món, però ara, en veure aquella ampolla i el gaudi del seu pare, comprèn que en aquell racó de món, entre vinyes i misteris, la vida sempre té alguna sorpresa guardada, esperant per ser revelada als que estan disposats a buscar-la. I s'adona que ell és un dels escollits.

RAMON FONT TERRADES